

ДЕПУТАТИ СЕВАСТОПОЛЯ ПІДТВЕРДИЛИ УКРАЇНСЬКИЙ СТАТУС МІСТА

Севастопіль (УНІАР). — Тут 22-го липня надзвичайно важливою для Севастопольської Міської Ради ухвалили постанову, яка підтверджує, що на території міста діють закони України. Сесія визнала таким, що суперечить законам України і Росії створення так званого „народного совєта“, який росіяни Севастополя заснували на зборах 16-го липня.

Обговорено також пропозицію притягти до адміністративної відповідальності за організацію „народного совєта“ депутатів Александра Круглова і Наталю Васильєву. Але після обговорення депутати не підтримали цю вимогу, хоч Васильєва просто на сесії Севастопольської Міської Ради домагалася, щоб депутати підтримали рішення Верховної ради Росії щодо зміни статусу Севастополя.

В п'ятницю, 23-го липня, відзначено день військово-морських сил Росії, у зв'язку з чим над Севастополем низько літали винишувачі, завунали постріли з корабельних пушок, а по вулицях рухалися колони бронетехніки, що застрашує діяло на психіку мешканців. Проти цих дій керівництва Чорноморської флотії протестував на сесії представник Президента України Іван Єрмаков.

Депутат Круглов, нава-

ки, закликав створити „Бойові десанти“, щоб бути готовими до одного російського патріота „авіація десантників“. На що пропозицію депутат А. Касаткін відповів, що хоч він і стоїть на проросійській орієнтації, але пропозицію Круглова вважає провокацією.

Моряки української флотії у святкуванні участі не взяли, але на святкуванні були присутні керівники Військово-Морських сил України. Коли з Москви прибули російські депутати Є. Пудовкін, Г. Сасно і В. Югін, капітан корабля „Єнісей“ гостинно прийняв їх і дозволив виступити з палуби, звертаючись до зібраних на березі учасників свят.

Командуючий Чорноморським флотом адмірал Едуард Балтин наказав перевести російських парламентаристів до готелю, а командира шпитального корабля „Єнісей“ Михайла Шрама усунув з його становища за те, що дозволив московським гостям виласувати антиукраїнські промови.

Моряків Чорноморської флотії привітали зі святом президенти України і Росії. Біля берегів Севастополя відбулася парада кораблів. Святкування пройшло спокійно, без інцидентів.

Україну підтримали усі члени Ради безпеки ООН

Київ (УНІАР). — Тут 27-го липня заступник міністра закордонних справ України Борис Тарасюк повідомив на пресовій конференції про результати спеціальної місії України в ООН, яку він очолював.

„Рада безпеки ООН вперше підтвердила територіальну цілісність України“, — сказав Б. Тарасюк. Українська делегація пояснила міжнародній громадськості становище України і те, що може потягти за собою декларативна поста-

нова Верховної ради Росії про перепідпорядкування її Севастополя. Члени української місії провели 14 зустрічей з членами Ради безпеки ООН щоб порушити Україною питання поставити на розгляд у Раді безпеки.

Результатом цього розгляду стала заява Ради безпеки ООН про те, що постанова Верховної ради Росії, не має сили, з чим погодилися усі постійні і не постійні члени Ради безпеки, включно з Росією.

С. Никитенко виступить на Союзівці

С. Никитенко

Союзівка (Г. Колесса). — Тут у неділю, 1-го серпня в залі „Веселки“ відбудеться перший попудинський концерт з ряду концертів класичної музики. Участь братимуть Світлана Никитенко (сопрано), партію фортепіано виконаватиме Ганна Купоросова. У програмі — твори Лисенка, Кропивницького, Людкевича, Майбороди, Баха, Массне, Пуччіні, Рохманінова, Вілла Лобоса та інших композиторів.

Світлана Никитенко походить з Донецчини. Вона — випускниця Київської консерваторії, де навчалася у проф. Є. Чавдар. Ще студенткою була запрошена до складу трупні Малоого театру опери та балету ім. М. Мусоргського в Петербурзі. Яка ведуча солістка

Г. Купоросова

побувала з вищеозгаданого трупного в Італії, Греції, Франції ЗСА. В 1992 році Світлана отримала запрошення співати в Мариніському театрі (колишній Кіровський) в прем'єрах „Ріголетто“ Дж. Верді та „Чарівна флейта“ В.-А. Моцарта.

Для української громади в Америці Світлана Никитенко виступала в Українському Інституті Америки в Нью Йорку.

Піаністка Ганна Купоросова родом з Криму. Навчалася в Центральній музичній школі в Москві. В ЗСА навчається у школі мистецтв „Ла Гуардія“ в Нью Йорку.

Концерт проведитиме Галина Колесса. Початок о год. 2:15 по полудні. Вступ — 5 дол. від особи.

В УВУ проходить літній семестр

Мюнхен (М. Ш-ал). — У присутності Сенату, членів професорської колегії, співробітників, студентів та студентів з західної й східної

ділянки та з України відбулося 12-го липня в головній викладацькій залі Українського Вищого Інституту в Мюнхені відкриття літнього семестру.

Академічний акт відкрив проєктор УВУ проф. д-р Теодор Цешора. Головний секретар Університету м-р Володимир Ленник відчитав писемний привіт ректора проф. д-ра Петра Голя. З словом привіту виступили декан філософського факультету проф. д-р Григорій Васильович та керівник Педагогічного інституту проф. д-р Олександра Кисілевська-Ткач. Декан факультету права й суспільно-економічних наук проф. д-р Зіновій Соколюк подав в своїй привіт коротку історичну довідку про університет. Спільним відомленням молитви „Отче наш“ закрито академічний акт.

У неділю, 18-го липня, відслужено в мюнхенському соборі Покрови Пресвятої Богородиці Богослуження і соборний Молебень в наміренні семестрального зайняття. Під час Богослуження, до якого стало шість „священників“, проповідував докторант факультету права й суспільно-економічних наук о. Святослав Княк, проєктор Духовного ін-

Відбудеться виставка „Україна-Америка“

Київ (УНІАР). — Тут 23-го липня указом Президента України затверджено склад осіб, які входять до організаційного комітету міжнародної виставки „Україна-Америка-93“, що відкривається у столиці України в листопаді цього року.

Міністерствам та іншим центральним органам дер-

жавної виконавчої влади, Раді Міністрів Республіки Крим, державним адміністраціям Києва і Севастополя доручено дати допомогу організаційному комітету в проведенні виставки, включаючи також підтримку, об'єднання та організації усіх форм власності.

Відбудеться храмове свято катедри св. Володимира

Нью Йорк. — Українська православна катедра св. Володимира в Нью Йорку влаштує храмове свято у неділю, 1-го серпня, в Українському селі в Бавнд Брук, Саметсет, Н.Дж. Програма почнеться у суботу, 31-го липня, о год. 6-й вечора Вечірню. У неділю, 1-го серпня, о год. 10-й ранку — зустріч Владика, Архирейська Служба Божя та освя-

чення води. Святочні відправи служитиме Архископ Ньюйоркський Антоній в сослуженні о. настоятеля протопресвітера Володимира Базилевського та о. диакона Андрія Кулика.

Службу Божу співатиме катедральний хор під керівництвом Стефанії Кулик. Після Служби Божої — святочна перекуска.

Церква очима політика

О. Шевченко під час відевідін редакції „Свободи“

Джерзі Сіті, Н.Дж. (П. Часто). — В гостях у редакції „Свободи“ — Олександр Шевченко. Досить сказати — недавній політв'язень, і відпадає потреба вираховувати його теперішні титули, бо і народних депутатів є багато, і провідників політичних партій в Україні лік загубився, і Церква затягає у вир своїх проблем все нові, і то найважливіші, мн-рянські голови, й усіх слухати — цікаво і корисно. Та коли говорять людина, котра й у в'язниці не зрадила власної совісті, своїх переконань, то в цьому випадку щоразу відстаємо щось більше, ніж „свіжу“ інформацію про сучасну українську дійсність — це глибше, це сильніше віримо, що все це тривожна дійсність врятує решт розпородженого й нашого замученого народу прихилилися чисте небо всеукраїнської згоди.

Щодо характеру інформації, то тут треба було вибрати: Олександр Шевченко

є членом парламентарної Комісії в питаннях національного суверенітету і між національними статусами, засідати голови Української Республіканської Партії, а також членом Вищої Церковної Ради Українсь-

кої Православної Церкви Київського Патріархату. Саме в цій останній якості він прилетів у складі української церковної делегації на похорони незабутньої

(Закінчення на стор. 4)

ПРЕЗИДЕНТ АРГЕНТИНИ Карльос Менем підтвердив готовність своєї країни прийняти іммігрантів з колишніх совєтських республік і Східної Європи. Виступаючи в Буенос-Айресі на пресовій конференції, він заявив, що аргентинський уряд доброзичливо ставитиметься до проблем масової імміграції. Однак ті, що бажають емігрувати до Аргентини, мусять володіти мінімальними засобами для придбання землі і житла.

(Закінчення на стор. 4)

Пакистан заперечує факт випробування нуклеарної зброї

Ісламабад, Пакистан. — Колишній пакистанський генерал Мірза Аслям Бег виступив з запереченням у зв'язку з опублікованою в Лондоні статтею, в якій говориться, що, починаючи від 1987 року, Пакистан випробовує нуклеарну зброю.

У п'ятницю, 23-го липня, газета „Аваз“, що виходить у Лондоні мовою урду, опублікувала інтерв'ю з колишнім начальником генерального штабу пакистанської армії генералом М.А. Бегом. Там твердилося, що пакистанські вчені провели перше успішне нуклеарне випробування ще в 1987 році і тоді ж приступили до підготовки виробництва нуклеарної зброї. Генерал твердив, що нуклеарні дослідження проводилися в лабораторіях і дали „надзвичайно успішні результати“.

Це інтерв'ю підтвердило минулорічну доповідь міжнародної агенції у справах нуклеарної зброї, в якій Пакистан згадувався в числі країн, які тасмо розробляють технологію виготовлення нуклеарної зброї. У 1990 році американська Адміністрація, керуючися тими ж підозрами, припинила військову допомогу Пакистанові. В той же час офіційний Ісламабад завжди заперечував факт розроблення нуклеарної зброї.

У неділю, 25-го липня, в інтерв'ю газеті „Джанг“, що виходить у Пакистані, генерал М. Бег заперечив публікацію лондонської га-

зети, оголосивши, що „Аваз“ приписала йому чужі слова і заяви. Генерал також підкреслив, що ніяких випробувань нуклеарної зброї від 1988 до 1991 року, коли він був начальником генерального штабу, не проводилося.

Заяву генерала підтримали спеціалісти великого дослідного оборонного центру в Ісламабаді. Співробітник цього центру д-р Саяд Рахман вважає, що слова ген. Бега журналісти „витлумачили доволіно“.

НОВИЙ ЮНАЦЬКИЙ ТАБІР

Елленвілл, Н. Й. — Крайова Управа Спільки Української Молоді влаштує урочисте відкриття і посвячення нового юнацького табору на оселі СУМ в Елленвілл, Н. Й., які відбудуться у неділю, 22-го серпня, о год. 1-й по полудні. Святкове посвячення завершать Владика Василь Зверстен від Української Католицької Церкви і Владика Всеволод від Української Православної Церкви. О год. 2:30 по полудні — бенкет з мистецькою програмою. Місця слід замовляти, виставляючи по 25 дол. від особи на адресу: Ukrainian American Youth Association, 5562 Route 209, Ellenville, N. Y. 12428. За дальшими інформаціями слід телефонувати на число (914) 647-7230.

Розпочався спортивно- вишкільний пластовий табір

Джерзі Сіті, Н.Дж. — На пластовій оселі „Писаний камінь“ 24-го липня почався 17-й з черги спортивно-вишкільний табір ім. братчика Едварда Козака — ЕКА, який триватиме до 7-го серпня.

Табір переводить пластовий загін „Червона Кали-

на“ з поміччю інших старшо-пластовських куренів і нараховує 50 таборників, з того п'ять з Канади, та 14 членів булав.

Отаманом табору є ст.пл. Марко Корут, а ланковим інструктором ст. пл. Ігор Струтинський, ЧК.

У СВІТІ

У ВІВТОРОК, 27-ГО ЛИПНЯ, в Женеву на переговори приїхали президенти Боснії, Сербії і Хорватії — Алія Ізетбегович, Слободан Мілошевич і Франьо Туджман. Головною темою женецької зустрічі, з участю представників Європейської спільноти лорда Овена і Турвалда Стольтенберга, буде утворення на території Боснії і Герцеговини трьох міні-держав — мусульманської, сербської і хорватської.

ДО КІНЦЯ ЦЬОГО РОКУ Молдова остаточно припинить обіг російських рублів на своїй території і запровадить замість них національну валюту. Про це повідомив президент Мірча Снігур. Вже тепер у Молдову, поряд з рублями, ходять молдавські купони, на сьогоднішній день на них припадає до 90 відсотків всього грошового обігу в республіці, населення якої становить 4.3 мил. осіб.

МАДЯРСЬКІ СОЦІОЛОГИ провели опитування в країнах Східної Європи, а також в Україні і Білорусі. Метою опитування було з'ясування настроїв громадян через декілька років після здобуття незалежності. Більшість опитаних відповіли, що їхній рівень життя є значно нижчий, ніж п'ять років тому. На запитання, чи очікують вони поліпшення стану справ ще через п'ять років, позитивно відповіли тільки в Хорватії і Словенії. В Мадярищині, Україні і Білорусі велика частина населення, виявляється, шкодує за „стабільними старими часами“, а 35 відсотків опитаних не бачать нічого страшного, якби у їхніх країнах було скасовано багатопартійність.

В НЕДІЛЮ, 25-ГО ЛИПНЯ, п'ятеро чорних терористів увірвалися до кейптаунського англійського собору св. Джеймса, де на вечерню Службу Божу збиралося понад 1,000 віруючих, кинули дві гранати, а ватак відкрили вогонь з автоматів. У вистрілі 10 осіб убито, 53 дістали поранення. Серед убитих є четверо російських моряків. Газети при цьому нагадують, що терористи користувалися російськими автоматами АК-47.

ПРЕЗИДЕНТ АРГЕНТИНИ Карльос Менем підтвердив готовність своєї країни прийняти іммігрантів з колишніх совєтських республік і Східної Європи. Виступаючи в Буенос-Айресі на пресовій конференції, він заявив, що аргентинський уряд доброзичливо ставитиметься до проблем масової імміграції. Однак ті, що бажають емігрувати до Аргентини, мусять володіти мінімальними засобами для придбання землі і житла.

ЗСА І УКРАЇНА ПІДПИСАЛИ ВІЙСЬКОВИЙ ДОГОВІР

Вашингтон. — У понеділок, 26-го липня міністер оборони України ген. Константин Морозов, який перебуває тут на офіційних відвідинах, відбув розмови з високопоставленими особами в справі контрверсій стосовно ядерної зброї в Україні та країн військово-взаємодійносин з Вашингтоном. Ген. К. Морозов був на відвідинах у Державному департаменті та Департаменті оборони, де у секретарем Департаменту оборони підписав договір про поширення співпраці, включно із спільними військовими маневрами.

Одною із перших точок на денній програмі була справа ядерної зброї на українській території. Речник Державного департаменту Мейк Меккіррі сказав репортерам засобів масової інформації, що якраз тепер ЗСА ведуть делікатні переговори з українцями в справі ядерної зброї. Ген. К. Морозов відбув також зу-

стріч з Стробом Талботтом, спеціальним амбасадором президента Б. Клінтона до країн колишнього СРСР. У Пентагоні ген. К. Морозова привітав секретар Департаменту оборони Лес Еспіно, а опісля міністер оборони України мав півгодинну розмову зі заступником Л. Еспіна Вілліамом Перрі.

Незвані особи з Департаменту оборони кажуть, що зроблено деякий прогрес у переговорах про ядерну зброю, але відмовилися сказати чи Україна погодилася на компроміс запропонований ЗСА, щоб розмовити боголовки і зберегти їх покищо в Україні, а не передавати їх відразу Росії. Новий договір передбачає щорічні відвідини міністрів оборони, а також встановлення працуючих груп спеціалістів в таких ділянках, як квартирування військ, команда контролю, медична обслуга, соціальне забезпечення тощо.

В АМЕРИЦІ

У ПОНЕДІЛОК, 26-ГО ЛИПНЯ, в Чикаго відбулася одноденна конференція на тему „Майбутнє американських місць праці“, яку спільно спонзорували Департамент торгівлі та Департамент праці. Президент Білл Клінтон був головним промовцем на цій конференції, як також керівником однієї із сесій. Головною ціллю конференції було найти відповідну підтримку серед 500 запрошених керівників різних підприємств і провідників робітничого руху для теорії теперішнього Уряду, що було б багато більше місць праці якщо б керівництво і працівники спільно заряджували своїми підприємствами. Згадану конференцію названо історичною спробою знайти спільні умовини для праці між керівництвом, робітництвом і Урядом.

В ОСТАННІХ ТРЬОХ роках поодинокі стейти мали проблеми з балансуванням своїх бюджетів, але все якось могли цю справу поладнати. Однаке наукові дослідні виявлені на Крайовій конференції стейтових управлінь у Сан Дієго показують, що клопоти стейтів з балансуванням бюджетів шойно почнуться, бо всі стейтами спонзоровані програми значно подорожчали, а сама охорона здоров'я програмою Медікейд вже тепер збирає одну третину стейтових бюджетів. Цікавим є також і те, що деякі стейти вже почали робити деякі заходи в цьому напрямі та розглядають можливість котрі зі стейтових програм можна віддати до розпоряджистости льокальних правлінь.

ВІДГОМОНОМ СЛІВ колишнього президента Джорджа Буша, але з більшою гіркістю в голосі, був заклад президентом Біллом Клінтоном Конгресові щоді застою та перепон республіканців, які шкодять Америці, а в тому й жертвам повені у центрально-західних стейтах. Така гостра критика зі сторони Президента була несподіванкою для багатьох, бо досі між ним і Капітолом були добросердечні відносини. Виглядає, що теперішня нерішучість Конгресу в багатьох справах таки розгнівали Президента.

У ВАШІНГТОНІ Є ОБУРЕННЯ з приводу того, що Державний департамент обрав японську фірму для переведення ремонту резиденції американського амбасадора в Японії, не зважаючи на твердження американського торгового представництва, що японський уряд дискримінує проти американських компаній. Американська фірма Фішбах енд Мур Інтерншенел, яка намагалася отримати контракт на ту працю, внесла офіційний протест проти такого рішення Державного департаменту, заявляючи, що це є переступленням федерального закону. Державний департамент вивідав фірму Обаші томо, що представлений ними кошторис був найдешевшим бо тільки 7.1 мил. дол., у порівнянні до кошторису фірми Фішбах 10.2 мил. дол., чи іншої американської фірми Джей А. Джовис, яка хотіла 10.7 мил. дол.

СЕРЕД НАМАГАНЬ зупинити швидкий ріст коштів охорони здоров'я децю неспредбаченим і несподіваним було рішення стейтового управлітеля забезпечення в Олбані, столиці ньюйоркського стейту, який дозволив на 14-відсоткове підвищення, що його платять лікарі, щоб забезпечити себе від судових процесів стосовно злочинної недбалості. Згаданий керівник забезпечень Сальваторе Куріале вважає своє рішення оправданим з уваги на велику кількість судових процесів. Однаке представники лікарів і пацієнтів уважають, що це тільки знову підвищить кошти охорони здоров'я у стейті, де вже й так ці кошти є одними з найвищих в країні.

ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС

З Головної Канцелярії УНСОЗУ інформують, що до Фонду Відродження України — УНС влинуло від членів УНС до віктриха, 27-го липня, 15,761 чеські динариди, відсотків від боргових зобов'язань і добровільних датків на суму

398,592.70

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNIA (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашингтоні (202) 347-UNAW. (202) 347-8631 (факс)

Postmaster: Send address changes to

Svoboda 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік \$40.00 на півроку — \$22.00 на 3 місяці — \$12.00
Для членів УНС \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00
Чекі, money orders, виставляти на Svoboda

Статті, дописи підписані авторами, не можуть відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні випадки скорочувати надіслані матеріали. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допущивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Новий скандал у Конгресі

Під кінець президентури Джорджа Буша голосним стало зловживання у конгресовому ресторані. Конгресмени і сенатори платили за харч чеками без покриття і впродовж років це склало суму кількадесяти тисяч доларів. Щоб не опинитися у суді нараве обвинувачених під закидом планового грошового обману (у капіталістичній Америці це поважний злочин) всі ті законодатці сплатили за своє заборговування, але деякі вилізли далі: кандидатів, щоб у виборчій кампанії не вийшов назовні їхній гріх з фальшивими чеками. Тепер ідеться про зловживання у поштовій контролі Конгресу.

Пошта (без телефону й телеграфу) була донедавна одним державним торговельним підприємством. За урядування Джорджа Буша, республіканця, частинно „приватизовано“ пошту, але держава все ще субвенціонує її, щоб не було дефіциту. Конгресмени й сенатори користуються цією поштовою контролю, висилаючи масово пропагандивні листи і всю свою приватну кореспонденцію даром, як ніби офіційне листування. Це був би менший гріх, якби не зловживання державних — поштових — грошей. Коли державна контрола ствердила відсутність грубих тисяч доларів і ФБІ поклопотало слідство — колишній голова конгресової поштової контролі Роберт Рота признався, що впродовж 20 літ обкрадав пошту. В обирній інформації про цю аферу, що її проголосило агентство Ассошіейтед Пресс, не подано докладної суми, яка опинилася в кишені названого пошмейстера, та не названо за іменем його спільників. Але якимось чином стало відомо, що головним спільником отого директора пошти був демократичний конгресмен Ден Ростенковскі, голова однієї з найважливіших Комісій Палати Репрезентантів засобів і способів, насправді проголошення і затвердження, збільшення і зменшення — податків.

Партійні колеги Ростенковського взяли його в оборону, — мовляв, в Америці зобов'язує принцип, що поки суд не засудив підсудного — він невинний. Республіканці мають першорядний аргумент, який обтяжує Демократичну партію: у так званій Вотергейтській афері коліто одному з республіканського президента Річарда Ніксона вламалися — без його відома — до головної квартири Демократичної партії у комплексі будинків Вотергейт у Вашингтоні, то вони, демократи, негайно, не чекаючи судової розправи, засудили винуватців, розтрубили той влам, як ніби історичний скандал, і хоч у тому владі нічого нікому не вкрали й нікого не поранили, Річарда Ніксона покликали перед конгресовий суд, проголосили „імпінмент“, за злочин прикриття винуватців, і прогнали з Білого Дому одного з найкращих президентів, приславши його — зрештє свого уряду. Але тепер, за урядування у Білому Домі демократичного Президента і за демократичної більшості в обох Палатах Конгресу — обов'язує інша етика. „Коли ти з'їхав мою жінку, то це зло, але коли я з'їхав твою — то це добре“.

Згадане авторитетне агентство „Асошіейтед Пресс“ оприлюднило текст заяви Президента Клінтона: „Голова Ростенковскі виконав, як досі велику працю над бюджетом і я близько співпрацював з ним. І я буду далі співпрацювати з ним. Позатим нічого не знаю“. У цій заяві Президента не схвалюється фінансових махінацій Ростенковського, але ще перед проголошенням вислідів слідства ФБІ — Президент заявляє йому довіря і співпрацю.

Дан Ростенковскі — польського роду, але у великій польській громаді в Чикаго не бере ніякої участі. Можна здогадатися, що маючи за собою Президента і однапартійних достойників у Конгресі — його виправдають. Але залишилося ще один доказ на людську халчивість: він багата людина на високому становищі і не цурається темних фінансових махінацій.

ПОНАД 2,000 ОСІБ загинуло в останні дні у Бангладеш. Індії і Непалу у висліді поводів, викликаних великими зливами. Згідно з нововідомленням агентства Асошіейтед Пресс з Дакки, половина території Бангладеш перебуває під водою після семиденних дощів. Кількість людей, які втратили житло, доходять до 20 мільйонів осіб.

Щодо Верховної Ради, жодне з опитувань не дало більше, ніж 10 відсотків голосів за неї, і вона отримала рішуче „Ні“ на референдумі. Лише крайні ліві (соціалісти та новонароджені комуністи) закликали своїх членів сказати „Так“ Верховній Раді на референдумі. Вони безперечно налякані тим, що наступна Верховна Рада України буде більш патріотичною, менш проросійською, менше буде виступати за СНД та більше за реформи.

Хоча це радіо б вітали всі, всередині та за межами країни, хто виступав за розвиток України на шляху до Західної співдружності нації, передумовою чого є політичні та економічні реформи, результати нових виборів до Парламенту визначати важко. Багато питань без відповіді залишаються без відповіді. Наступний Парламент, очевидно, буде більш регіонально поділений між східною та центрально-західною Україною. Чи братиме участь у референдумі взагалі більшість виборців, більше, ніж 50 відсотків їх? Чи взагалі народ вже розчарований у парламентській формі правління та виступає за підхід „міцної руки“ та авторитаризм? Яким будуть результати виборів до Кримського парламенту — чи не приведуть вони в біль-

Тарас Кузьо

РЕФЕРЕНДУМ, РЕФОРМА, НЕЗАЛЕЖНІСТЬ

III

Ший кількості сепаристів з Республіканського руху Криму?

Як ставлення до Президента політичних партій? Українська Національна Асамблея та правохристиянський Конгрес Національно-Демократичних сил захищають своїх прихильників голосувати „за“ Президента Кравчука. Вони вірять, що він уособлює українську незалежність та боротьба її втрати та розвалу держави, якщо його буде усунуто. Хоча цей аргумент можна швидко розуміти, враховуючи поразки та неможливість здобути незалежність у 1917—1921 роках, його важко прийняти, якщо брати до уваги дії Президента Кравчука стосовно тактичної ядерної зброї, Чорноморської флотії та його кадрової політики (яка особливо стоїть за покладання на колишніх комуністів у більшості випадків). Нарешті, якщо зважити, що головною загрозою для української незалежності є внутрішня криза, як зазначено вище, тоді підтримка Президента, який сприяв появи

причин цієї кризи вбачається дивною тактикою, аби нею керуватися.

Рух та Нова Україна мають для своїх членів більш реалістичні пропозиції, які більше відповідають політичним настроєм в Україні. Рух пропонує, аби його членів утрималися при голосуванні за Президента, тоді як Нова Україна (як і соціалісти) голосуватиме на референдумі проти Президента Кравчука. Хоча страх Руху перед „анархією“ та хаосом швидко зрозумілі, якщо обидві структури отримують „Ні“ при голосуванні 26-го вересня одночасно, проведуть перевибори одночасно неможливо (президентські вибори мали б відбутися набагато пізніше, ніж парламентські). Президент Кравчук втратить лоси сходу України, яка очевидно, проголосувала за незалежність у грудні 1991 року, хоча вірити, що голосували вони за краще майбутнє. Чи не довго вони на нього чекають? Чи рухатиметься вперед Україна, відмовившись від тих, хто перешкоджає виконанню обіцянок, зроблених у грудні 1991 р.?

Наступні шість місяців надзвичайно важливі для

вирішення питання, чи існуватиме незалежна Україна взагалі, враховуючи зростаючу внутрішню кризу та тиск на Україну зовні. Голосування 26-го вересня можна було б розглядати як заключний етап української „Незавершеної революції“. У грудні 1991 року антикомуністична опозиція була занадто слабкою для того, щоб привести Україну до незалежності на відміну від популярних Народних Фронтів у Прибалтиці та Закавказзі, які набиравли більше половини голосів (чого ніколи не трапилося в Україні). Консолідація довкола цієї незалежності вимагала допомоги націонал-комуністів. Але тепер, перед наближенням другої річниці української незалежності зрозуміло, що націонал-комуністи стоять на перешкоді розвитку України. Її поступу до політичних та економічних реформ, так само, як і поступу до повної незалежності.

Український народ, 90 відсотків якого проголосувало за незалежність у грудні 1991 року, хоче вірити, що голосували вони за краще майбутнє. Чи не довго вони на нього чекають? Чи рухатиметься вперед Україна, відмовившись від тих, хто перешкоджає виконанню обіцянок, зроблених у грудні 1991 р.?

Ярослав Стех

ВІДРОДЖЕННЯ ШКІЛЬНИЦТВА — ОЗНАКА ВІДРОДЖЕННЯ НАЦІЇ

II

го до своїх потреб, і незважаючи на старання сьогодення не хочуть його повернути правним його власникам. Крім того, годиться сказати, що рішенням Папи Павла Івана ІІ в минулому році греко-католицький кафедральний собор забрано, а на його місце призначено кол. військовий костюль. Тим рішенням навчально-дослідний новий власникам що святиню вповні знищити і розібрати копулу, яка своїм виглядом пригадує архітектонічний стиль наших святинь.

Цього року, 4-го липня, виповнилося 40 років від історичного з'їзду перемисьляків, що відбувся у Нью-Йорку, в якому взяло участь біля 250 учасників на чолі з проф. Богданом Загайкевичем, який багаторазово зустрічався з цим перемисьляком своїм цінним рефератом про історію Перемисьля, а згодом за його величезних стараннями вийшла книга „Перемисьль Західний бастион України“. Серед присутніх було п'ять священників: о.о. Малайх, Лебедович, Біланчик, Рейнарчик і о. Старух. Серед багатьох програм і привітань на з'їзді виступив інж. Гаврило Гордієнко із Запоріжжя, ося уривок його привіту: „Я по-

любив Західні окраїни і тих людей, там я залишив частину своєї душі й свого серця і, хоч я з далеким степу України, але разом з вами кличу в цей святочний день вашого з'їзду: Ніхто і ніколи з цілої України не дасть своєї згоди на те, щоб Перемисьль та Перемисьля на лишилися поза межами вільної Української Держави! Перемисьль був, і буде на віки українським! Хай живе Перемисьль та Перемисьля в межах Української Соборної Держави!“ Багато приходить на думку слова Шевченка: „Чи ми ще зійдемося знову, чи вже навіки розійшлися?“ Хоча однією із постанов було ще тоді перевести з'їзд на рідні землі в Перемисьль.

Насувається запит скільки сьогодні залишилися серед живих тих з-перед сорока років учасників, тих, які залишилися і пам'ятають що зустріч та готові завершити стремління і бажання тих, які горіли любов'ю до рідного.

Добре знаємо, що частини нашого народу, змозкована, спольована, а тут у Канаді чи Америці, занглішчена, яка затримала зв'язок з рідним і не відчуває уже повного прив'я-

зання чи пошани до батьківської землі, та до всього того, що носить ім'я українське. Щоб хоча зримати це коло історії, треба глянути у вічі нашої батьківської землі, повернути назад до свого народу і культури. Глянути у надри нашої історії до княжого періоду Ростиславичів, повчання у наших краях списків і духовенства, пізнати наших бояр і заслужених мисл. Відчуття їхню гордість національну, яка не лише дорівнює іншим народам, але у значній мірі їх перевищує.

Розвиток українського шкільництва і особистої культури все легше і легше на серці найбільш свідомим силам українського народу. Треба пізнати і зрозуміти, що доля Перемисьля захиталася після смерті останнього князя із династії Романовичів Юрія ІІ. Це використав польський король Казимир зайняв місто, але перешкодили і народжувалися нові покоління, які в основному залишилися вірними своїм батьківським заповітам. Безустанно зелася конвенція і послідовна робота, а деколи і боротьба, яка мала на меті відстоювати національну гідність. Велику роль у цій діяльності відіграли усі верстви українського населення, а втому і братства, які діяли при українських церквах.

(Закінчення на стор. 3)

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

Є МЕЖІ ДОПОМОГИ УКРАЇНІ

Останніми тижнями появилися у „Свободі“ есенції, на які не зреагувати годі:

1. Плаксивий заклики, підписаний „Ініціатором“ складати пожертви на розбудову Збройних Сил України, в числі за 13-те липня. ц. р. Коли б це, наприклад, заклики на друку яких чіткі матеріали, кожен для просвітницької роботи серед зрусифікованого війська, то я розумію би. Але так як звучить цей заклики, це просто образа для престижу України. Скидати лепти на загальний фонд Міністерства Оборони, щоб було теж чим оплачувати „жалування“ залоги Чорноморської флотії, яка нарікає, що коли б вона стала російською у цілому, то морякам жилося б краще?

2. Появилися теж у „Свободі“ заклики протестувати перед нашими державними чинниками, що ЗСА фаворизують Росію, при-

начуючи для неї всякі фінансові допомоги, коли про Україну забувається. Фінансові кола — і приватні, і державні, — американські і „Великої сімки“, встановили виразно політику, що дадуть і допоможуть колишнім республікам СССР тільки тоді, коли ці стануть виразно на шлях приватизації і розбудови вільного ринку. У „Свободі“ в числі з 10-го липня появилася дуже добра стаття М. Мельника як то з тою приватизацією і економікою вільного ринку в Україні. Міжнародні фінансові чинники слідують дуже уважно за ходом економіки України. Доки економіка України не вийде з-під контролю партоткрів, доти звертатися до американських фінансових кіл про допомогу успіху мати не може. Це прикрі. Це прикрі, це дійсність. Звинувачувати треба київський Уряд, а не Вашингтон.

М. Б.,
Н. Риверсайд, Ілл.

ЩЕ ДО СПРАВИ „СУСПІЛЬНА ОПІКА СУА І „МАМА-86“

У „Свободі“ ч. 132 з 14-го липня 1993 року появилася лист за підписом М. С. відносно інтерв'ю з Анною Сьоміною, ексективним директором київського товариства „Мама-86“.

До змісту згаданого листа хочу додати, що, як мені відомо, А. Сьоміна, перебуваючи у Рочестері цілий місяць, була дуже зайнята в американських установах і не мала часу на зустрічі. З нею у постійному контакті була Марта Шмігель, референтка зв'язків Окружної Управи СУА північного Нью-Йорку.

Остаточні членки Відділу СУА, оскільки яких суРочестері, Н. Я., мали нагоду зустрітись з А. Сьоміною. В дні 21-го березня 1993 року 47-й Відділ СУА у Рочестері святкував 40-ліття свого існування. Того дня гостем Відділу була голова СУА, Марія Савчук.

Увечері, 24-го березня 1993 року, Управу 47-го Відділу СУА запросила А. Сьоміну на сходи, під час яких познайомила її з допомогою працю СУА.

Лідія Черник,
референтка Суспільної
Опії СУА Нью-Йорк, Н. Я.

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ ДАЛА принципову згоду на підписання дахоскожного договору про шкільну заборону виробування ядерної зброї. Ці заповнення даю американській делегації на чолі зі заступником державного секретаря в питаннях міжнародної безпеки Лінн Дейвис, яка декілька днів тому відвідала Лондон і мала переговори зі заступником державного міністра закордонних справ Великобританії Тімоті Донтом.

БАГДАД НАДІСЛАВ до Ліги арабських держав офіційного листа про порушення повітряного простору Іраку летунством багатонаціональних сил. В листі стверджується, що тільки за два дні — 20-го і 21-го липня, військові літаки ЗСА, Великобританії і Франції, „незаконно перелетіли іракський повітряний кордон 36 разів“. Вести здійснювалися з військових баз на території Саудівської Аравії і Кувейту. Представник Іраку в Лізі Набїль Наджі попросив генерального секретаря цієї міжарабської організації ознайомити всіх її членів з викладеними у листі фактами і випрацювати спільне наставлення щодо даної проблеми.

Володимир Жила

„КИМ БУТИ, ПОСТАЄ ПЕРЕД БАГАТЬМА“

Перебуваючи в Києві протягом п'ятих місяців минулого року я спостеріг, що на вулицях столиці досить часто можна почути українську мову. Для мене це було щось дуже приємне, це був реальний факт, що народ починає дорожити рідною мовою, а далі, що національна свідомість, яку ворог безжалісно знищував століттями, поволі відроджується. Я свідомий, що народ не загаворить рідною мовою з сьогодні на завтра. Це неможливо і це було б незвично, навіть несприродно.

Мешкаючи в гуртожитку Київського Технологічного Інституту Харчової Промисловості (КТХП) в центрі Києва на Володимирській вулиці, 68, я почав ще пильніше прислухатися, передусім, до студентів, саме до молоді, бо на неї маємо окремі надії. Якою ж мовою говорять ці молоді між собою? Яка радість огорнула мене, коли приблизно після чотирьох тижнів побуту в студентському містечку інституту я прийшов до висновку, що тут справи маються так краще, що тут іще частіше чути українську мову. Значить, процес відновлення національної свідомості й почуття відродження української державності не залишилися пустим звуком — молоді ставиться позитивно до цих важливих справ, вони в неї на порядку денному. Тут мимоволі пригадалися мені пресові звіти з першого періоду існування Руху про те, яку силу проявила тоді студентська молоді, голодуючи в жовтні 1990 року в Києві. Це сильно підняло мене на дусі — і я почав пильно приглядатися до студентського життя, вірніше почав його вивчати. Скажу на самому початку, що до українізації в Україні, зокрема до насильної, ставлюся негатино, вона не має для мене ані крихти сенсу, а звучить і дурно й парадоксально.

Зустрічаючись з проректором КТХП, деякими професорами, доцентами та студентами, я почав глибше вивчати також працю інституту, його завдання й мету. У статті „Слово до вступників“ (1992—1993 — В. Ж.), ректор КТХП, академік І. С. Гулий пише: „Закінчуючи середню школу, профтехучилища і технікуми... молоді плінують своє подальше трудове життя, і питання, ким бути, постає перед багатьма. Тому й хочеться вам запропонувати: будьте спеціалістами харчової промисловості, яких готують у нашому Київському технологічному інституті харчової промисловості“. Це дуже добра пропозиція і наскрізь практична. А на йосновніше, вона заохочує студентів до навчання в інституті, такого важливого для нас на цьому етапі розвитку української нації та її державності.

Інститут має сім факультетів, 37 кафедр, у яких 18 філіялів на промислових підприємствах, готує фахівців з 13 спеціальностей, у тому числі починаючи з 1991 року з бухгалтерського обліку, контролю, та аналізу господарської діяльності, а з 1992 року — з технології живир. На 1992—1993 навчальний рік за даними приймальної комісії прийнято на перший курс денної форми 870 студентів, на вечірню форму 100 студентів і на заочну форму навчання 230 студентів. Разом узявши, в інституті навчається близько 8,000 студентів, у тому числі близько 4,000 на стаціонарі, решта на вечірній і заочній формах навчання. В інституті працює 51 професор, з дипломами докторів наук, 336 доцентів, кандидатів наук, у науково-дослідному секторі 365 наукових співробітників, серед них чотири доктори наук, 42 кандидати наук.

Професорсько-викладацький колектив інституту, як стверджує ректор, „забезпечує навчання студентів на високому професійному й науковому рівні, поєднуючи активно викладацьку й науково-дослідну працю“.

Визначними особливостями сучасної діяльності інституту, — пише ректор, — є гуманізація й гуманітаризація вищої освіти, викладання українською мовою, перехід до багатоступенячої підготовки фахівців (бакалаврів, інженерів, магістрів). Навчання й розподіл випуск-

ників вузу інституту проводиться за умовами індивідуальних договорів із підприємствами, перебудови навчально-виховного процесу з урахуванням вимог ринкової економіки“.

Як бачимо із слів ректора, він твердо стоїть за те, щоб молоде покоління здобуло справжню освіту, щоб таким чином забезпечити майбутнє собі та Україні.

У процесі навчання в інституті звертають пильну увагу на творче оволодіння світової історії, історії України, історії світової та української культури, етики, естетики тощо. Студенти інституту мають брати безпосередню участь у суспільному житті, повинні сприяти підвищенню професійної якості вихованців інституту, їхньої культури та практичних навичок. За період навчання в інституті студенти закріплюють набуті теоретичні знання на виробничій практиці, яку проходять на передових підприємствах переробної промисловості.

Протягом навчання в інституті студенти виконують науково-дослідну роботу згідно з розробленим комплексним планом. А студенти-дипломники виконують переважно реальні дипломні проекти з реконструкції (або з будівництва) підприємств харчової промисловості, що їх потім запроваджують на виробництві.

Керівники інституту з певною дозою гордості підкреслюють, що вже сьогодні випускники їхнього вузу виконують реальні комплексні дипломні проекти, в тому числі спільно з випускниками Київського інженерно-будівельного інституту.

Великою школою трудового виховання студентів є їхня активна участь у праці студентських загонів у третьому семестрі. Відпуску студенти працюють у різних частинах країни. За підсумками їхньої праці інститутський загін займає перші місця серед вузів своєї групи.

(Закінчення на стор. 3)

ДЕРЖАВНІСТЬ УКРАЇНИ ЗАКРІПЛЮЄТЬСЯ! ДОПОМОЖІТЬ ЇЙ ВКЛАДОМ ВАШОЇ ДИВІДЕНДИ У ФОНД ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ — УНС!

„Ким бути...“

(Закінчення зі стор. 2)

телецентр із замкнутою системою кольорового телебачення. У розпорядженні студентів — сучасні навчальні та науково-дослідні лабораторії, функціонують інформаційно-обчислювальний центр, класи для праці студентів із використанням дисплеїв і комп'ютерів у курсовому й дипломному проєктуванні. Розгортає діяльність також міжвідомча лабораторія інформаційних технологій навчання.

До послуг студентів — задовільна, розташована в учбовій зоні бібліотека. В інституті працює студентська їдальня на 450 місць і буфет. На території студентського містечка нині йде будівництво спортивного комплексу, планується розпочати також будівництво ще одного, шостого гуртожитка для студентів. На проспекті Науки — п'ять студентських гуртожитків. Інститут має студентський спортивно-оздоровчий табір „Буревісник“.

Ректор дуже радіє, що в 1992—1993 навчальному році в студентську родину влилося більше тисячі юнаків і дівчат. Тут же він заявив: „Ми раді вітати працелюбну, енергійну, діяльну молоддь. Професорсько-викладацький колектив разом із громадськими організаціями докладуть усіх зусиль, щоб мрія цієї молоді стала дійсністю, щоб у стінах інституту ця молодь набула високих знань і стала висококваліфікованими спеціалістами, здатними на практиці вирішувати завдання нашої суверенної України“. Окремо підкреслює ректор, що найбільше цінує у вступниках не їхню кількість, а здатність набувати знання, а саме — швидкість, якість та оригінальність мислення.

У передостатній день перед моїм від'їздом із Києва я мав офіційну зустріч з академіком І. С. Гулим, ректором КТІХП та академіком М. О. Прядком, проректором інституту. У розмові ми широко обговорили справи вищої освіти в Україні, розглядаючи масу позитивних і негативних фактів і явищ. І ректор і проректор показали себе безсумнівними оптимістами. Вони розбудовують студентське містечко інституту і планують змінити назву інституту на університет, бо назва університету здається їм більш перспективною і більш престижною. Адже це наукова установа з різними гуманітарними та природничо-математичними факультетами, в той час, коли інститут — це лише назва деяких вищих навчальних закладів і наукових установ.

Із надто великим респектом відношуся до КТІХП. Не тому, що я був їхнім гостем і мав широку можливість ознайомитися з цією установою, а тому, що більшість моєї родини — це випускники цього інституту. Тому, парафразуючи слова ректора і проректора, я дуже хотів би, щоб ми тут, у діаспорі, встановили хоч кілька стипендій на навчання в КТІХП для вищих і середніх спеціальностей, коли проєкційні хабарі, ознаки несправедливості і ганебної системи минулого, стали пережитками комунізму в свідомості людей, коли економічне становище неможливо важке, а здібна молоддь хоче вчитися й чекає на допомогу суспільства. „Найболючіша проблема для мене, як ректора, — говорив академік Гулий, — це пошук тих людей, які не мають засобів, живуть далеко від центру, але які можуть працювати по-справжньому“.

ЗАКЛИК

Шановна українська громадо!

Як відомо із світової преси, нові докази категорично свідчать про велику несправедливість американського департаменту юстиції (ОСІ) у фальшивому оскарженні Івана Дем'янюка. Вже у 1978 р. ОСІ мав конкретні дані, що І. Дем'янюк не був катом в Треблінці, але все такі започаткував і вперто продовжував судовий процес проти нього.

Минулого літа федеральний апеляційний суд 6-ї округу у Сінсіннаті, Огайо, із своєї власної ініціативи наново відкрив справу видачі І. Дем'янюка до Ізраїля. Такий крок без прецеденту в історії американського права. У своєму розпорядженні федеральний суд значення, що зробив це рішення, бо „зайшли серйозні питання щодо поведінки американських прокурорів“. Цей суд має право уневажнити видачу Дем'янюка і тоді Ізраїль, згідно з умовами договору з ЗСА, буде змушений відсплати підсудного до Америки.

Справа Дем'янюка вже тягнеться 15 років. Емоційно і фінансово вичерпуючи його родину, котра наполегливо працює в його обороні. Українська діаспора жертвенно підтримувала цю працю. На жалість, знайшлися особи, котрі, без жадної фактової підстави критикували професійну оборону і своїми наклепами довели до повного краху фонду оборони. Нарешті прийшла велика нагода закінчити цю несправедливість проти І. Дем'янюка. Було б ще більше несправедливим, якщо в момент коли цілий світ, включно із Нью-Йорком Таймсом, закликає до оновленого повного розгляду цієї справи, родина Дем'янюків не мала фонду щоб наразити захистити свого батька. Їм треба негайної щедрої фінансової допомоги. Просимо вислати ваші дані безпосередньо на нижче подану адресу — це єдиний фонд допомоги оборони Дем'янюка: John Demjanjuk Defense Fund, P.O. Box 92819, Cleveland, Ohio 44192.

Едвард Нишник, голова, Фонд Оборони Дем'янюка

Ада Андрій Филипович
Ада Михайло Варис, мол.
співголови Комітету оборони при
Українсько-Американському Товаристві
Адвокатів

Золотий ювілей

Андрій та Євелін Кейбіда

У неділю, 11-го липня, Андрій і Євеліна Кейбіди відсвяткували золотий ювілей свого подружнього життя. Відновлення шлюбної присяги перевів під час Служби Божої о. Михайло Вівар в українській католицькій церкві св. Івана Христителя в Ньюарку, Н. Дж.

А. і Е. Кейбіди одружилися в ті ж церкві 11-го липня 1943 року, яка одначе тоді знаходилася на вулиці Мортон в Ньюарку, він молодий лейтенант американської армії, а вона молодша учителька в Центральній середній школі в Ньюарку.

Ювілейне прийняття в честь батьків у Рамада готелі в Іст гановер влаштували: син д-р Роберт Кейбіда і невістка, дочка Андрія Северіні та внуки Христопор, Мелісса, Лорен і Тома. Вшанувати ювілярів зійшлися рідні та приятелі.

Серед багатьох привітань нагоди золотого ювілею було також апостольське благословення Папи Павла ІІ.

Андрій Кейбіда є головним радним Українського Народного Союзу, а вся родина Кейбідів є членами 322-го Відділу УНС.

Відродження...

(Закінчення зі стор. 2)

У Перемішлі в 1592 році таке братство вело з великим успіхом школу, а згодом поширило свою діяльність і провадило шпиталь. Братства провадили друкарні, поширювали літературу, закладали бібліотеки тощо. До їхнього осягу можна зарахувати також заснування в 1817 році Дяковичеського Інституту. Завдяки о. І. Могильницькому, Єпископові М. Левичко-му, в деяких ділянках Перемішль конкурував зі Львовом.

У XVII—XVIII сторіччя ціла Надсянська земля, а втому Санік і Ярослав мали свої школи. В Перемішлі, крім шкіл, відоміся видавничі діяльність, вишлі перші в Галичині календарі „Перемішлянин“, і жіночий — „Перемішлянка“, місячник — „Вісник Перемішльської єпархії“, двотижневик — „Перемішльський Вісник“, постають коперативні, банкові, культурно-освітні та спортивні національні організації.

У цій атмосфері посли о. М. Січинський та П. Лінійський добиваються відкрити, вищезгадану Українську Гімназію в Перемішлі. Хоча історик польського шкільництва Йосип Лукашевич згадує уже про середню українську школу в другій половині XV сторіччя. Єпископ Григорій Лакота згадує у своїх дослідках про українські школи в Перемішлі в період XIV—XVII сторіч. Однак, інтенсивно українське шкільництво так середнє, як підставове, розвинулося у XIX та XX сторіччя. Час застою у розвитку шкільництва на цій Надсянській землі припадає на період після Другої світової війни.

З трудом вдалося відновити українську шкільництво ім. М. Шахевича в

Перемішлі т. зв. Шашкевичівку в 1991/92 шкільному році. Школа завдяки відданій праці педагогів і місцевого національного свідомого населення успішно розвивається і на її основі учасники з'їзду в 1994 році будуть свідками відкриття Української Гімназії в Перемішлі.

Притому варто згадати, що місцеві українці з Перемішля без жодної зовні фінансової допомоги довели до відновлення стрілецьких мопів у Пикулках, зробили коштувну ковальську огорожу і взнесли на проєкт воїнів величезний містечко виконаний хрест.

При власних зусиллях і незначній допомозі Земляцтва Перемішлянина ведуть ремонт Українського Народного Дому. Земляцтво теж фінансово підтримало нове відродження українську школу ім. М. Шахевича, що уможливило поширити приміщення школи і прийняти більшу кількість дітей на навчання. Зовсім без докору, але переглядаючи списки жертвodawців, не знаю чим пояснити, що чимало перемішляків не відновило свого зв'язку із землею батьків, хоча б символічного пожертвою. Зате свідомі українська громада з різних регіонів щедро відгукнулася на заклик Земляцтва Перемішлянина. Кожен чоловік, — як кажуть, — повинен мати в душі якусь святиню, щоб було куди повернутися думками і скласти за неї свої найсердечніші молитви. Нав'язимити з рідним, щоб не замирати і переддаваймо їх естафетою з покоління у покоління без цієї мудрості людина і її душа німа, вбога без землі роду перемішляків у скитальця. Земля забула і дитя ми, наче дерево без листя. Будь ласка, пишіть на адресу: А. Czarny 2413 Islington Ave, 302, Rexdale, Ont M9W 3X6, Canada.

У неділю, 27-го червня, депутат Верховної Ради і один з промоторів акції допомоги жертвам атомної катастрофи в Чорнобилі Володимир Яворівський виступив з доповіддю перед громадою великого Нью-Йорку, порушивши справу дальшої акції допомоги жертвам Чорнобиля і політичної ситуації, яка сьогодні є актуальною в Україні. Як звичайно, блискучий промовець, говорив він з питомим йому темпераментом, а рівночасно з ноткою сентименту на близькій йому темі, а відтак давав вичерпні відповіді на поставлені йому слухачами питання.

Виступ В. Яворівського перед громадою Нью-Йорку організувала Управа Народного Дому в Нью-Йорку. Де доповідь відбувалася разом з представниками Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля. Саме представники цих двох організацій засіли у президії, а це Надія Матківська, Євген Стахів та Роман Данилюк, який провадив зібрання.

В. Яворівський розпочав свою доповідь від представлення картини сучасного становища України, яка борється з різними труднощами — соціальними і політичними. Він схарактеризував теперішнє суспільство України як таке, що живе у двох моральях, з яких одна зруйнована, а друга ще не народилася. На його думку, в тій хвилині головне — поставити краще економію.

Від якої залежить дальша доля, а передусім мораль народу. В. Яворівський гостро скритикував правління України, уважаючи, що Парламент України унікальний, бо частина його членів сьогодні ненавидить державу, якій має служити. Тому доконче треба змінити його склад, але підтримати Крайчука, як першого президента вільної України. До провладу повинні увійти

В. Яворівський виступив перед громадою Нью-Йорку

Промовляє В. Яворівський, справа Р. Данилюк і С. Стахів.

професіонали, які зуміли б повести державний апарат у всіх ділянках.

Референдум 26-го вересня є незвичайно важливим і треба докласти усіх зусиль та праці, щоб вислід його був корисний для України. „Ми не маємо права тепер зробити ніякої помилки, бо якщо зробимо — Україні не буде“, — палко заявив В. Яворівський.

Стердуючи, що досі ні одна реформа державного порядку не була проведена у життя, він уважав, що найвигідний час іти на реформи, які можуть поліпшити економічний та соціальний стан молоді держави. В. Яворівський представив присутнім також брак у

зокрема дітей з левкемією.

Присутні, що з увагою слухали рідкісного доповідача, ставили йому численні питання, які торкалися переважно труднощів з поїздами з України і в Україну, турбот про референдум, допомоги Україні, російських впливів та іншого. В. Яворівський відповідав з темпераментом та навіть з деякою досадою, кажучи до публіки: „Ми маємо щойно півтора року свою державу, а ви хочете, щоб все було зроблене та лише ставите питання 'чому?' Треба мати трохи більше терпеливості!“

Відтак Н. Матківська представила дружину В. Яворівського, Галину, яка з питомим їй чуттям віддекларувала ряд поезій Т. Шевченка, Ліни Костенко, Василя Стуса, Василя Симоненка і Галини Жилеко, за що отримала теплі оплески публіки.

Р. Данилюк подякував гостям за їхній виступ і запрошував частіше відвідувати українську громаду в ЗСА. В часі короткого перебування на американській землі з приводу другої конференції ФДДЧ В. Яворівський здружино відвідали крім Нью-Йорку, з такою самою програмою Ірайгтон, Гартфорд, Чикаго, Дітройт, Вашингтон, Нью-Гейвен та інші осередки українського життя в ЗСА.

О. К.

УТОЧНЕННЯ

У звідомленні про з'їзд „Свобода“ з 20-го липня) слід поправити один з уступів: „Присутні заслухали спогади проф. Лесі Коліш-Матійко, викладача курсів англійської мови в Україні. Під патронатом УНС, ці курси англійської мови успішно відбуваються уже другий рік“. — Ред.

СЕНАТОРИ-ДЕМОКРАТИ передбачають для себе дуже поважні перешкоди коли йдеться про перевибори в 1994 році. Їхньою проблемою є важливе питання чи стараються бути переобраними мають вони ідентифікувати себе з Президентом, який не є надто популярним, чи обирати шлях більш до вподобі їхнім виборцям. Багато з них вже сьогодні застанаються над тим і не знають, як їм бути, а деякі вже вирішили, що вони мусять підтримати свого Президента, та, незважаючи на виследи майбутніх виборів роблять це публічно.

Цілимось сузною вісткою з родиною, приятелями і знайомими, що в четвер, 22-го липня 1993 р. на 67-му році життя, в дорозі із своєї улюбленої України, відійшов у вічність наш найдорожчий **МУЖ, ТАТО І ДІДУСЬ**

бл. п.

БОГДАН МАКСИМЮК

ПАРАСТАС — в п'ятницю, 30-го липня, о год. 7:00 веч. в похоронному заведенні Nasevich Funeral Home, 109 E. Tabor Rd. Philadelphia, Pa.

ПОХОРОН — в суботу, 31-го липня, о год. 10-15 рано в українській католицькій церкві Царя Христа у Філадельфії, Па., в відтак на українській католицькій цвинтарі св. Марії на Факсгейсі.

Записався у глибокому смутку: дружина — НАДІЯ син — БОГДАН з дружиною ПАМ донька — ОЛІЯ з мужем ЗЕНКОМ внук — БОГДАН, СТЕФАН, ПАВЛО, МИХАСЬ І ХРИСТИНКА брати — АНДРІЙ І МИКОЛА з родинами сестра — ОДАРКА ЯКУБАК з родиною та блокча і дальша родина в Америці і Україні.

ПОДЯКА

Дня 4-го березня 1993 р. поприділася з цим світом моя дорога ШВАГЕРКА

ОЛЬГА М. МУССАКОВСЬКА

Щиро дякую о. Михайлові Вівареві, парохові церкви св. Івана Христителя в Ньюарку, за відправлення парастасу і поминального Богослуження. Сердечно дякую родині, приятелям і знайомим, що взяли численну участь в похоронних відправах, а також Богданській та Ользі Гнатейко за працелюсний спосіб від Союзу Українок.

Спеціальна подяка Уляні І Антонової Тимасевич за віддану опіку хворою у шпиталі і підтримку вдома, як також за полагодження всіх справ, зв'язаних з похороном й адміністративною дією.

Дякую похоронному заведенню Лінтани і Лінтани у Юніон за відрізняє перевезення похорону, включно з перевезенням тільних останків на цвинтар Факс Чейс у Пенсильванії. Висловлюю щирі подяки всім жертвodawцям, що склали свої пожертви в пам'ять покійної.

НА СЛУЖБИ БОЖІ

Родина Онисхевичів, Б. І. М. Робах, О. І. С. Парубчак, А. І. Я. Назарук, Р. Пичкус, Р. Кратко-Біноус, М. Мурашук і Б. Антимишин.

НА СТИПЕНДІЇ ДЛЯ СЕМІНАРИСТІВ В УКРАЇНІ

100.00 дол. — родина Банаків у Торонто;
по 50.00 дол. — У. І. А. Тимасевич, Т. Б. Артимішин;
по 25.00 дол. — О. І. С. Парубчак, Л. І. Д. Парубчак, Л. І. Туринський, М. І. В. Боярський, С. Андрушків, П. Назарук, Т. Богданська, М. Поланський;
по 20.00 дол. — Л. І. О. Бойко, З. Воробець, Е. Ратич;
15.00 дол. — Я. Олесницький;
по 10.00 дол. — М. Мандрусак, О. Марушак, М. Дзіман, М. Павловська, Д. Каранович, О. Гнатик, П. Падковська, Е. Шпирка, І. Качмарська, Н. Загайкевич, І. Хамулик, Ю. Лухів, А. Стрижак, М. Робах;
по 5.00 дол. — Н. Болоном, О. Кутній, М. Кавока.

Разом — 630.00 дол.

НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬЮ-Йорку

100.00 дол. — д-р Л. І. Д-р Ю. Стефанівський;
50.00 дол. — Л. І. Д-р Д. Стахів;
20.00 дол. — М. Семанішин;
10.00 дол. — О. Яворівський.

Разом — 180.00 дол.

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „НАШОГО ЖИТТЯ“

50.00 дол. — О. Гнатейко;
35.00 дол. — І. Чайківська;
25.00 дол. — Н. І. Я. Бігус;
20.00 дол. — 28-й Відділ США.

Разом — 130.00 дол.

ЦЕРКВА В БОСНІ — о. П. ОВАД

50.00 дол. — І. Дзедзик;
20.00 дол. — Н. Качмар;

Разом — 70.00 дол.

МИРОСЛАВА БАНАХ З РОДИНОЮ

15-го серпня 1993 року
Посілість УСОсередку
„ТРИЗУБ“
при дорогах: Канті Лайн і Лавер Стейт Ровд
ГОРШАМ, Па.

Окружний Комітет УНСоюзу Філадельфійської Округи
— влаштовує —
СОЮЗОВИЙ ДЕНЬ-ПІКНІК
Початок о год. 1:30 по полудні
До участі запрошуємо все українське громадянство, членів Союзу міста Філадельфії та всіх доколишніх місцевостей сусідніх стейтів.

ПРОГРАМА ДНЯ:
• Піднесення прапора
• Відкриття
• МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА
• Відзначення заслуженого СОЮЗОВЦЯ
• ЗАБАВА при звуках оркестри „КАРПАТИ“
• Цінні виграші для гостей
Весь час буде чинний буфет з добрими українськими стравами та холодними напінками.

АНАЛІТИКИ СТВЕРДЖУЮТЬ, що номінація президента Білла Клінтона до Верховного суду ЗСА, суддя Рут Бейдер Гінсбург після триденних переслухань перед Сенатською юридичною комісією робить враження стриманого судді-ліберала. Тому більшість тих, які придивляються і прислуховуються перебігові цих переслухань, вважають, що суддя Р. Гінсбург не матиме будь-яких перепон, щоб стати членом Верховного суду ЗСА.

Церква...

(Закінчення зі стор. 1)

пам'яті Патріарха Мстислава.

„Свобода“ вже не один раз висловлювалася в тому сенсі, що чимало клопотів державотворення в Україні, навіть економічних, кореняться у занедбанні морального здоров'я народу. І ніякі успіхи не будуть можливі без духовного відродження. А з цього випливає особлива роль Церкви. На жаль, цей універсальний лікар сам не вберігся від хвороби роз'єднання, і тому годі позбутися враження, що 95-річний Патріарх помер передчасно — його розважливого голосу, його патріотизму, громадської і церковної волі тепер бракує Україні, небезпечно розгойданій економічними, політичними і релігійними вітрами.

Отже, що сьогодні означають ці слова — Українська Православна Церква Київського Патріархату? Що в ній відбувається? Чому суперечки, замість полагодуватися в надрах церковної ієрархії, вибухнули на вулицю? Коли прийде до об'єднання, від чого і від кого воно залежить?

Відповідає Олександр Шевченко — погоджується з ним, читаючи, або ні:

„Згадаймо останні події. Рік тому у Києві відбувся Собор, у висліді якого УАПЦ об'єдналася з частиною Української Православної Церкви, підпорядкованої Московському Патріархату. Це частину відірвав від Москви і очолив Митрополит Філарет, ставши заступником Патріарха. Оскільки пост заступника не є статутний, то після смерті Патріарха Мстислава Священний Синод УПЦ КП, виконуючи вимоги статуту, обрав — до часу призначення на жовтень Всеукраїнського Православного Собору — місцезаступника патріаршого престолу. Ним став Архисинод, тепер уже Митрополит, Володимир Романюк. Митрополит Філарет очолює Київську Епархію, і оскільки він є обраним Собором, залишається заступником Патріарха, принаймні до наступного Собору. Тут хоча підкреслити, що УПЦ, на відміну від УГКЦ, є соборноправною, і навіть Патріарх не може змінити щось у долі Церкви, якщо його рішення не будуть схвалені Священним Синодом або Всеукраїнським Православним Собором. Саме така драматична ситуація виникла на кінець минулого року, коли Патріарх Мстислав відмовився від ухвал об'єднаних Собору. Частина духовенства, зокрема львівського, підтримала таку зміну в наставленні Патріарха Мстислава. Йдеться про його заяву, нібито він не визнає рішення об'єднаних Собору. Кажу „нібито“, бо документи, що надійшли в Україну, потрапили в першу чергу не в офіційну українську пресу, а в російськомовні антидержавні газети, як от „Кієвські Ведомості“ і „Независимості“.

Хіба так важливо, хто оприлюднив ту заяву? Головне чи є вона достеменною фактом?

„Так, наші сумніви мають бути поважні підстави. Річ у тім, що існує два документи. Вищена — „Кієвські Ведомості“ відмова Патріарха Мстислава визнати рішення об'єднаних Собору датована 20-м жовтнем. Водночас Рада у справах релігій при Кабінеті Міністрів України має документ, підписаний Патріархом Мстиславом того ж таки дня, 20-го жовтня, і ним він благословив зміну статуту УАПЦ, а зміни ось які: Собор вирішив, що об'єднана Церква буде послуговуватися статутом УАПЦ, водночас у сам статут внесено нову назву — Українська Православна Церква Київський Патріархат. Тобто без слова „автокефальна“, бо це самозрозуміло — Київський Патріархат і означає автокефалію, незалежність. І що істотно зміну схвалив Патріарх Мстислав своїм підписом 20-го жовтня 1992 року“.

Чи ж не можна було, коли виникли непорозуміння, вдатися за роз'ясненням до самого Патріарха?

„На жаль, в останній його приїзд до Києва контакти з ним, з багатьох причин, були недостатні... Однак і в іншому. З огляду на соборноправність УПЦ, зміна в особистості переконаннях Патріарха Мстислава, навіть якщо вона й справді мала місце, не могла вплинути на долю Української Православної Церкви Київського Патріархату, — на нашу радість, вона живе і розвивається, тим більше я був щасливий, слухаючи, що у заповіті Патріарха Мстислава відсутні претензії до тієї чи іншої сторони, чи до якихось осіб, чи до ієрархії Церкви, весь Заповіт пройнятий ідеєю об'єднання українського православ'я в єдину, незалежну Українську Православну Церкву“.

Чому ж до цього часу існують незгоди, пов'язані з різними трактуваннями згаданого заповіту Патріарха Мстислава?

„Я певний, що ці незгоди не мають глибокого коріння в Україні, воно живиться в московському ґрунті. Кому є вигідно роз'єднувати українське православ'я? Тому, хто хоче зберегти панування Московської Патріархії в усіх регіонах колишньої московської імперії. Відхід УПЦ від Московської Церкви означає би перетворення останньої на звичайний релігійний центр і, певна річ, назавжди мусить бути занепадати ідея „третього Риму“ Україна має надзвичайно велику кількість парафій, храмів, і Москва не збиралася їх втрачати. До речі, чи ви знаєте чому об'єднаний Собор відбувся минулого року саме 25-го — 26-го червня? Тому що на 28-ме червня було призначено Собор УПЦ Московського Патріархату на терені Києво-Печерської Лаври, і якби ми

спізилися, то сьогодні всі церкви на території України потрапили б під юрисдикцію Московського Патріархату. Всім відомо, що Російська Православна Церква завжди служила імперській ідеї, зміцненню самодержавства, і вже навіть у наш час, коли ми готувалися до першого грудневого референдуму, не зважаючи на те, що офіційно вона вже називалася Українською Православною Церквою, з її амвонах лунали заклики голосувати проти незалежної України“.

Наші читачі знають, що церковні протистояння в Україні великою мірою зумовлені особою Митрополита Філарета. Як в цьому питанні існують тенденції тепер?

„На мою думку, Митрополит Філарет є не причиною, а тільки приводом для антиукраїнської пропаганди. Тим, хто не розуміє, чому саме його обрано заступником Патріарха Мстислава, скажу ось що. Хіба можна було не взяти до уваги, що він один став проти ста членів Московської Синоду, які звинуватили його в сепаратизмі і прагнули буквально перекреслити? Він витримав, повернувшись з Москви з твердим переконанням боронити незалежність УПЦ. Він прийшов до нас не один, а привів за собою тисячі віруючих, сотні православних храмів, катедральний Володимирський собор, резиденцію на Пушкінській вулиці, зрештою — банківський УПЦ. Я певний, що його біографію не мала б людина в минулому, якщо вона хоче покласти свою енергію у підпорядкування незалежності, треба надати їй таку можливість. Митрополит Філарет виявив здатність рахуватися з реальністю дійсності. На засіданні Вищої Церковної Ради він сам підтримав кандидатуру Архисинода Володимира Романюка на пост місцезаступника патріаршого престолу і дав до розуміння, що не претендуватиме на місце Патріарха УПЦ. Але недруги українського церковного об'єднання не втихомирилися, тільки змінили тактику. Раніше їм очі ковали Філарет, а тепер, коли він уже не є першою особою в УПЦ, вони взяли на озброєння термін „філаретівщина“. Відновлення незалежної Української Православної Церкви ці несумлінні люди називають „філаретівщиною“.

Отже, можна зробити висновок, що об'єднувальні тенденції є переважачі у порівнянні з роз'єднувальними?

„Саме так. Від Київського Патріархату відірвалося тільки два спискові, а сьогодні в нашій Церкві є їх уже 17, у найближчій дні буде висвячено ще два“.

Чи можна сподіватися, що невдовзі й решта Української Православної Церкви вийде з-під московської опіки і з'єднається з Київським Патріархатом?

„Після обрання Митрополита Володимира Романюка місцезаступником патріаршого престолу чимало списків УПЦ Московського Патріархату змінили своє наставлення до нашої Церкви і готові обговорювати це питання про об'єднання з нею. Щодо Митрополита Володимира Сабодана, то ми неодноразово намагалися розпочати діалог з ним, надіслали авторитетні делегації, однак його відповіді шоразу зводилися до однієї думки: незалежну українську Церкву можна одержати тільки з рук Московського Патріарха, інакше, мовляв, вона буде „неканонічною“.

А чому ми обминаємо питання стосунків УПЦ і УГКЦ? Чи чекатиме якась спільна перспектива?

„Єдиний Київський Патріархат створено для всіх українців-християн. На жаль, виглядає, що в цьому сторіччі ідея загального об'єднання є неможливою, проте сміло може сказати, що Українська Православна Церква Київського Патріархату стоїть ближче до цього ідеалу, ніж інші греко-католики. Хоч дехто з їхніх ієрархів розуміє важливість проблеми, більшість дотримується іншої думки“.

На такий невеселій опинії не хотілося закінчити це інтерв'ю, тому Олександр Шевченко погодився в загальних рисах окреслити політичну ситуацію в Україні, досить докладно розповісти про діяльність Української Республіканської Партії і її завдання перед вересневим референдумом. Підсумкові думки варто оприлюднити: „Верховна Рада вже не відповідала рівня суспільно-політичного життя в Україні, її було обрано в тоталітарній комуністичній системі. Сьогодні ж громадянська думка змінилася — немає мірою завдяки тому, що демократи, вперше в історії України, домоглися свободи слова, і це послужило швидкій політизації суспільства, поглибленню національної свідомості. Водночас це було найбільше, чого досягли демократи, тобто ми своє завдання виконали тільки наполовину — здобули незалежність України, але не збудували ще демократичної системи. У репрезентативних органах знизу догори більшість складають комуністи...“

Чи буде кращим новий склад Верховної Ради?

„Гіршою вона вже не буде! — каже Олександр Шевченко, — якщо хто відповіді можна вважати оптимістичною, то на ній і поставимо крапку“.

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ

3 новітні та вживані речі, книжки, медикаментами, харчами та іншим без обмеження максимальної ваги. Без доплати в Україні.

КОРАБЛЕМ - 7-11 тижнів.
ЛТАКОМ - 2-3 тижні.
СУПЕР-ЕКСПРЕСОМ - 3-6 робочих днів.

OKSANA INTERNATIONAL TRADE, INC.

1111 E. Elizabeth Av., Linden NJ 07036

TEL: (908) 925-0717

Пропонуємо нову послугу: Забираємо пакунки з кожної хати в Америці!

Для відбору телефонуйте до PICK UP SERVICE:

1-800-9-OKSANA

1-800-965-7262

СОЮЗІВКА
SOYUZIVKA

ЛІТНІ МИСТЕЦЬКІ ПРОГРАМИ НА СОЮЗІВЦІ 1993

Субота, 31-го липня

Год. 8:30 веч. — КОНЦЕРТ

Учасники курсів українських народних танців на Союзівці
Керівник: балетмайстер РОМА ПРИЙМА-БОГАЧЕВСЬКА
Гурт „ВЕСЕЛІ МУЗИКИ“ з Києва

Год. 10:00 веч. — ЗАБАВА. Оркестра „ВОДОГРАЙ“ з Нью Йорку

Неділя, 1-го серпня

Год. 2:15 по пол. — КОНЦЕРТ

СВІТЛАНА НИКИТЕНКО, сопрано
ГАННА КУПОРОСОВА, піано

Субота, 7-го серпня

Год. 8:30 веч. — КОНЦЕРТ.

Хор „ДУМКА“ з Нью Йорку
Мистецький керівник ВАСИЛЬ ГРЕЧИНСЬКИЙ
Год. 10:00 веч. — ЗАБАВА. Оркестра ТРІО ОЛЕСЯ КУЗИШИНА

Неділя, 8-го серпня — ДЕНЬ СОЮЗІВКИ

Субота, 14-го серпня

Год. 8:30 веч. — КОНЦЕРТ

Ансамбль „ЧЕРВОНІЙ МАК“ при Театрі сучасного балету американського середнього заходу в Огайо
Мистецький керівник ВІРА МАГДЕЛИНА ІЛЬЧИШИН
ГАЛИНА КОВГАНІЧ, ОКСАНА КОВГАНІЧ (донька) — виконання пісень під акомпанімент гітари та бандури
Год. 10:00 веч. — ЗАБАВА. Оркестра „ВОДОГРАЙ“ з Нью Йорку

Субота, 21-го серпня — ВІДЗНАЧЕННЯ ДРУГОЇ РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ

Год. 8:30 веч. — КОНЦЕРТ

Хор „ПРОМЕТЕЙ“ з Філадельфії
Мистецький керівник АДРІАН БРИТТАН
Год. 10:00 веч. — ЗАБАВА. Оркестра „БУРЯ“ з Торонто
Год. 11:30 веч. — ВІБІР „МІС СОЮЗІВКИ '94“

Субота, 28-го серпня

Год. 8:30 веч. — ДОБРОЧИННИЙ КОНЦЕРТ...

у пам'ять св. п. ОЛЕКСИ „АЛЕКСА“ ГОЛУБА

Участь братимуть: Ліда Гаврилюк, Оксана Борбич-Кордуба, тріо Олеса Кузишина, оркестри „Звуки Союзівки“, „Фата Моргана“, Ведуча — Аня Дидик-Петренко

Год. 10:00 веч. — ЗАБАВА. Оркестра „КРИСТАЛЬ“ з Нью Джерсі

Неділя, 29-го серпня

Год. 2:15 по пол. — КОНЦЕРТ ТВОРІВ ЛЬВІВСЬКИХ КОМПОЗИТОРІВ під керівництвом М. СКОРИКА

КІНЕЦЬ ТИЖНЯ З НАГОДИ ДНЯ ПРАЦІ

3-го, 4-го, 5-го, 6-го вересня

Програми присвячені

100-літтю „СВОБОДИ“, 80-літтю „УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА“

і 40-літтю „СОЮЗІВКИ“

*** Ввесь прибуток з концерту буде переданий родині АЛЕКСА в Рівному, яку протягом свого перебування в Америці він фінансово підтримував.

Щоп'ятниці запрошуємо вас на заставу під музику оркестри:

„ЗВУКИ СОЮЗІВКИ“: ГРИЦЬ ГРИНОВЕЦЬ, СТЕПАН БЕНЬ

Конференсьє програм: МАРІЯНКА ГАВРИЛЮК

Відповідальна за програми: АНЯ ДИДИК-ПЕТРЕНКО

Ukrainian National Association Estate
Foondmore Road Kerkhonkron, New York 12446
914-626-5041

Хочете закупити своїм рідним в Україні корисну та необхідну техніку?

Українсько-американське підприємство

«САК ЛТД.»

Оголошує продаж американських тракторів та сільськогосподарського знаряддя для малих господарств в Україні.

За бажання інформації і формами замовлення слід звертатися за числом 1-800-354-3136 безкоштовно, або (914) 226-8596

SEPCORP International, Inc.

25 Mountain Road, Haverhill, MA 01830 USA

Книгарня „Свобода“

пропонує на продаж

ДИТЯЧІ КНИЖКИ

видавництва Івана Малковича „А-БА-БА-ГА-ПА-МА-ГА“ з Києва

Брати Грім ВОВК і СЕМЕРО КОЗЕНЯТ, 1993. \$ 6.00

Казка про сестер козят, вістюх з яких покотилися, і про те, що сталося далі.

КНЯЗІВНА, 1992. Письмо про князівну, Вілну і Князівку. \$ 6.00

КОТІК ТА ПІВНІК, українська народна казка, 1993. \$ 6.00

Про те, як лисичка вкляла півника, і котик його визволив.

ОЙ ТИ, КОТЕ МАРКУ, дитячі забавлянки, 1993. \$ 5.00

ПІВНІК І КУРОЧКА, казка, записана на Гуцульщині, 1993. \$ 5.00

Про те, як півник камінчиком уловив курочку, і курочка його врятувала.

Ярослав Павлюк БУДИНОЧОК, в якому ніхто не спить, 1993. Безліч казок про маленького хлопчика, півника, кота, срібну мишу і рожицю, які зовсім не сплять.

Всі книжки надзвичайно гарно ілюстровані і мають не тільки тверду обкладинку, але й цупкі сторінки, які дуже налегко розривати навіть дорослому, не те що дитині.

Чотири історії переказів випускати і слати на

СВОБОДА BOOKSTORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканці штату Нью Джерсі зобов'язані доплатити 6% податку.

25 LB FOOD PARCEL

TO UKRAINE

\$9.95

UKRAINE MARKETING CO.

(914) 962-6843

ПРАЦЯ

ВАШІНГТОНСЬКА ФІРМА

пошукує українськомовних спеціалістів для праці, пов'язаної з перевезенням товарів вантажним автомобілем і/або спеціалістів для праці на товарному складі; а також досвідчених професіоналів з приватизації. Посади зобов'язують на працю в Україні впродовж щонайменше 3 — 4 місяців.

Резюме слід вислати на адресу:

CFED, 1255 23rd. St. N.W.

SUITE 870

Washington, D.C. 20037

UKRAINE COMPANY

28 First Avenue

New York, N.Y. 10009

Tel.: (212) 473-3550

ПО ГУРТОВИМ ЦІНАМ: витрати ДМЦ

різного роду матеріали для вишивання, кавіни, кошики з українськими зображеннями, і т. п. в Арці.

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

So. Bound Brook Monument Co.

45 Mountain Avenue, Warren, N.J. 07059

РАІСА ХЕЙЛІК, власник

(908) 647-7221 • (908) 647-3492

СТАВІМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З

РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ

ЦЕНТРАХ С.В. АНДРІЯ В.С. ВАНДІ БРУКУ, С.В. ДУХА, ГАМПТОНЕВУ ТА ІНШИХ

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ДЕНИС ФАСТИН член УНС Відділу 458-го Т-ва ім. С. Петлюри в Гамптоні, Онт., помер 25-го березня 1993 року на 77-му році життя. Нар. 1917 року в Україні. Членом УНС став 1955 року. Залишив у смутку дружину Ярославу, брата Івана з родиною у Бразилії, братову Юстину з родиною в Україні і швагрю Теодора з родиною в Польщі. Похорон відбувся 27-го березня 1993 року на цвинтарі св. Володимира в Окалі, Онт., Канада.
Вічна Йому Пам'ять!

Данило Пищ, скар.

ІРЕНА ЗАЛУЦЬКА член УНС Відділу 86-го „УСК“ в Нью Йорку, Н.Й., померла 13-го травня 1993 року на 63-му році життя. Нар. 1930 року в Бельгії, поет Рогатин, Україна. Членом УНС стала 1965 року. Залишила у смутку мужа Микона, сина Ярослава і Гори з дружиною Даруєно та дочку Ліду Кульбиду з мужем д-ром Миколою та онукою і доньку в Україні та двоюрідну сестру в Канаді. Похорон відбувся 13-го квітня 1993 року на цвинтарі св. Андрія в Дітроїті, Міш.
Вічна Йому Пам'ять!

Іван Серант, скар.

МІСІ-КАРПАТІ

120 Runnymede Rd., Toronto, Ont., M6S 2Y3, Can. Tel.: (416) 761-9105

Посилайте через нас:

- речові і харчові пакети

- гроші, акти, телеграмми

- трактори, автомобілі

- товари для дому та інше.

По каталогу телефонуйте по номеру:

1-800-262-1892

Шукаємо нових агентів, високі комісії!

АННА ФЕДОРЕНКО член УНС Відділу 281-го Т-ва Т. Шевченка в Байоні, Н.Дж., померла 25-го березня 1993 року. Народжена 1897 р. в Україні. Членом УНС стала 1935 р. Залишила у смутку мужа Василя і сина монси. Похорон відбувся на цвинтарі Святого Хреста в Норт Арлінгтоні, Н.Дж.
Вічна Йому Пам'ять!

Мирон Сірий, скар.

МИХАЙЛО ЯРЕМА член УНС Відділу 175-го Т-ва ім. св. Миколая в Дітроїті, Міш., помер 10-го квітня 1993 року на 68-му році життя. Нар. 1924 року в селі Корні, Рова Руска, Україна. Членом УНС став 1953 р. Залишив у смутку дружину Марію, сина Богдана і Тараса, і дочку Галину з родиною, трох братів на Україні та двоюрідну сестру в Канаді. Похорон відбувся 13-го квітня 1993 року на цвинтарі св. Андрія в Дітроїті, Міш.
Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

ВАСИЛЬ КОШИКАР член УНС Відділу 13-го Т-ва ім. св. Миколая у Ватерлії, Н.Й., помер 28-го квітня 1993 року на 75-му році життя. Нар. 1918 року в селі Виспів, Україна. Членом УНС став 1971 року. Залишив у смутку дружину Федору, дочку Марію, сина Володимира і Гори і п'ять онуків; брата Івана і Стефана; сестру Марію та доньку родину. Похорон відбувся 1-го травня 1993 року на цвинтарі св. Миколая в Колонії, Н.Й.
Вічна Йому Пам'ять!